

A r t. 3 1.

86. Denne Artikel gengiver uden Ændringer 4. Stykke i Art. 14 i Haag-Resolutionerne og Ekspertesernes Udkast. Til denne Artikel knytter sig — som til den tilsvarende Artikel i den ensartede Veksellov — Art. 15 i Bilag II, der er saaledes affattet:

(se Bilag A. II. Sp. 4941).

A r t. 3 2.

87. Denne Artikel behandler det vigtige Spørgsmaal om Checkens Tilbagekaldelse. Haag-Teksten indeholdt i Art. 17 følgende Bestemmelse herom:

»Tilbagekaldelse af det Mandat, der indeholdes i Checken, har ikke Virkning før efter Udløbet af Forevisningsfristen.

Hvis Trassenten eller Indehaveren har underrettet Trassaten om, at Checken er gaaet tabt eller erhvervet af en Trediemand paa en bedragerisk Maade, bliver Trassaten, som betaler Checken, kun gyldig frigjort, hvis Indehaveren af Checken beviser, at han har erhvervet den paa lovlig Maade.

Hvis der ingen Tilbagekaldelse finder Sted, bevarer Trassaten Retten til at betale selv efter Udløbet af Forevisningsfristen.«

(Angaaende Motiverne til denne Bestemmelse, se Carlin og Mayer, Rapport, Forhandlingerne i Haag Actes I. 1912, pag. 202—203).

Vedtagelsen af Haag-Resolutionerne paa dette Punkt skete ikke med Enstemmighed blandt Eksperteserne paa Grund af Forskellighederne imellem visse Lovgivninger med Hensyn til Muligheden af Checkens Tilbagekaldelse og til de Tilfælde, i hvilke man kan modsætte sig Checkens Betaling. Af disse Grunde har Eksperteserne forkastet den ovenfor nævnte Artikel og nøjedes med at anbefale:

- »1)
- 2) At Staterne skal optage i deres privatretlige Lovgivning Bestemmelser, der sigter til at forhindre Tilbagekaldelse af Checks under Forevisningsfristen.
- 3) At det overlades hver enkelt Stat at træffe Bestemmelse om Checkens Tilbagekaldelse efter Udløbet af Forevisningsfristen.«

88. Vanskelighederne, der fremkommer ved at finde en ensartet Løsning indenfor dette Omraade, stammer fra den Kendsgerning, at de forskellige Regler, som for Tiden er i Kraft i de forskellige Lande, i høj Grad beror paa Forskelligheden i Principperne. De Lande, der følger det engelsk-amerikanske System, saavel som de nordiske Lande, betragter Checken som en Betalingsordre, der kan tilbagekaldes ligegyldig paa hvilket Tidspunkt. Efter dette System bestaar Garantien imod en Tilbagekaldelse til Skade for Indehaveren i Trassentens Forpligtelse til at betale Skadeserstatning og til en vis Grad i strafferetlige Foranstaltninger. Efter det franske Provisions-System erhverver Indehaveren ved Erhvervelsen af Checken en direkte Ret imod Trassaten, som følgelig ikke undtagen ganske undtagelsesvis kan efterkomme Trassentens Tilbagekaldelsesordre, enten denne Ordre gives indenfor Forevisningsfristen eller efter dennes Udløb. Hvis han ikke desto mindre retter sig efter den, kan han gøres erstatningsansvarlig overfor Indehaveren. Den tyske Lov og Loven i andre Lande, som paa dette Omraade har vedtaget de samme Principper, følger et Mellemsystem. Disse Love foreskriver, at Tilbagekaldelse vil kunne finde Sted før Forevisningsfristens Udløb, men at Tilbagekaldelse først faar Virkning efter Udløbet af denne Frist. Da disse Love ikke anerkender nogen Ret for